

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Завтра — День
виборів
до місцевих
Рад депутатів
трудящих

ЗА ЩАСЛИВУ ВІТЧИЗНУ!

Учні Кіровоградського технікуму бухгалтерського відділення друкуєть Валентина ЛЮЗОВА, Людмила КАЗАКЕВИЧ (на першому плані зліва направо), Яків ЧОРНОБРОВ, Валентина СУРМАЧ, Світлана ОВЕРЧУК (на другому плані зліва направо) будуть вперше брати участь у виборах і першими піддають свій голос за кандидатів блоку комуністів і безпартійних. Фото В. КОВПАКА.

Конституція — обов'язок і право,
Ти гордись, що все у тебе є.
За Вітчизни щастя, мир і славу.
Юність перший голос віддає!

Рейд обласного штабу „Комсомольського прожектора“ і „Молодого комунара“

ЧИ ГОТОВІ, КОСАРІ?

СОКОВИТО-ЗЕЛЕНОЮ стіною ще стелять сьогодні хліба, щедро наповніть рісними дощами. Та час збіга швидко, і не встигши, як розліється на хлібних ланах позолота. Тоді поле владно покличе, від роси й до роси екзамнувати кожного на майстерність і відданість хліборобській справі. З честю витримає цей екзамп той, хто до життя готується не напередодні, а заздалегідь. Такий закон. Ного добре усвідомили механізатори колгоспу «Україна» Кіровоградського району, звідки і почала перевірку готовності техніки до життя рейдова бригада обласного штабу «Комсомольського прожектора» та «Молодого комунара».

Тракторна бригада № 3 господарства — у найвіддаленішому селі Новопавлівці. Здалеку видніється новенька яскраво-червопа «Нива», далі ще п'ять комбайнів. Обліковець бригади Микола Опшен-

мович Рев'якін зі щирим задоволенням розповів:

— Веі до одного комбайна ще два тижні тому поставили на лінійку готовності. Перевірили роботу кожного вузла. Зустріли біля СК-4 механізатора М. Т. Дяченка, що саме приладував жатку, здивувалися словам обліковця, оскільки той швидко пояснив:

— Ось із старої списаної жатки сконструювали цікавий агрегат. Завтра випробуємо на косовині зеленого корму. А свого комбайна Дяченко давно відремонтував. Чекає помічника — сина Сашка, що закінчує навчання в профтехшкільній. Третій рік з ним живе.

Цього літа на косовині ранніх зернових у господарстві вийдуть ще два сімейні екпінажі: В. М. Воропаєва і його сина Віктора, Д. П. Мезенцева і його сина Олександра.

(Закінчення на 2-й стор.)

З ВЕЛИКИМ патріотичним піднесенням зустріла молодь Кіровоградщини проект нової Конституції СРСР, рішення травневого Пленуму ЦК КПРС та доповідь на ньому Леоніда Ілліча Брежнєва. Повсюдно на зборах і мітингах юнаки і дівчата одностайно схвалюють наш Основний Закон, по праву пишуться гуманізмом його положень, радянською демократією, відзначають глибоке наукове обґрунтування необхідності нової Конституції, яке дав у своїй доповіді Леонід Ілліч. Обговорюючи цей важливий документ нашої епохи, кожен розуміє, що він послужить зміцненню Радянської держави, стане ще одним переконливим свідченням переваги найсправедливішого в світі — соціалістичного ладу. Розроблений відповідно до ленінських положень про державне будівництво і настанов XXV з'їзду КПРС, проект Основного Закону спирається на весь конституційний досвід СРСР і братніх соціалістичних країн, є чудовим підсумком шістдесятирічної історії першої в світі соціалістичної держави. І почуття гордості за свою Батьківщину додає її молодим господарям натхнення у повсякденній праці. Бо й справді радісно і щасливо жити в розвинутому соціалістичному суспільстві, загальнонародна держава якого виражає інтереси робітничого класу, колгоспного селянства, народної інтелігенції, всіх націй і народностей Союзу РСР. Бо й справді, жодна капіталістична країна не спроможна гарантувати всім громадянам таких політичних прав і свобод, як Країна Рад.

Завтра ти прийдеш на виборчу діляницю, знаючи, що третина кандидатів у депутати до місцевих Рад Кіровоградщини — молоді люди — здібні, працьовиті робітники і колгоспники, науковці і митці, партійні і радянські працівники. Знай, що тільки самовідданою працею в ім'я Батьківщини вони заслужили таке високе довіря. Візьми в житті їх за приклад, віддай свій голос за них! Пам'ятай: голосуючи за кандидатів блоку комуністів і безпартійних, ти виразиш своє палке схвалення внутрішньої і зовнішньої політики Комуністичної партії, неухильного розвитку демократичних основ нашої держави.

Завтра — вибори до Рад — всенародне свято, яке завжди демонструє непорушну єдність партії і народу, нашу згуртованість навколо КПРС, її Центрального Комітету, Політбюро ЦК на чолі з Леонідом Іллічем Брежнєвим. Тож всі як один віддамо свої голоси за наше народовладдя, за соціалістичну демократію, за комунізм!

ВСІ НА ВИБОРИ

ПОСТАНОВА Верховної Ради СРСР

ПРО ОБРАННЯ ТОВАРИША БРЕЖНЄВА Л. І. ГОЛОВОЮ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР.

Верховна Рада Союзу Радянських Соціалістичних Республік постановляє:

Обрати товариша Брежнєва Леоніда Ілліча Головою Президії Верховної Ради СРСР.

Заступник Голови Президії Верховної Ради СРСР
С. НІЯЗБЕКОВ,
Секретар Президії Верховної Ради СРСР
М. ГЕОРГАДЗЕ.

Москва, Кремль.
16 червня 1977 р.

СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

16 червня о 10 годині ранку у Великому Кремльському палаці почала роботу шоста сесія Верховної Ради СРСР дев'ятого скликання. Вона відкрилася спільним засіданням Ради Союзу і Ради Національностей.

Бурхливими, тривалими оплесками депутати зустріли товаришів Л. І. Брежнєва, Ю. В. Андропова, В. В. Гришину, А. А. Громика, А. П. Киріленку, О. М. Косигіна, Ф. Д. Кулакова, Д. А. Кунаєва, К. Т. Мазурова, А. Я. Пельше, Г. В. Романова, М. А. Суслова, Д. Ф. Устинова, В. В. Щербинського, Г. А. Алієва, П. Н. Демічева, П. М. Машерова, Е. М. Пономарьова, Ш. Р. Рашидова, М. С. Соломенцева, І. В. Калітонова, В. І. Долгих, М. В. Зияміна, К. У. Черненко, Я. П. Рябова, К. В. Русакова.

Сесія одностайно затверджує такий порядок денний:

Про Голову Президії Верховної Ради СРСР.

Про заступника Голови Президії Верховної Ради СРСР від Білоруської РСР.

Про заходи по дальшому поліпшенню охорони лісів, раціональному використанню лісових ресурсів і про проект оснєв лісового законодавства Союзу РСР союзних республік.

Про затвердження Указів Президії Верховної Ради СРСР.

Приймаючи до розгляду першого питання порядку денного, головуючий на засіданні Голова Ради Союзу депутат О. П. Шитиков повідомив, що від тов. М. В. Підгорного надійшла заява, в якій він просить увільнити його від обов'язків Голови Президії Верховної Ради СРСР у зв'язку з виходом на пенсію.

Головуючий вносить пропозицію задовольнити прохання тов. М. В. Підгорного. Сесія приймає в цьому питанні таку постанову:

«Верховна Рада Союзу Радянських Соціалістичних Республік постановляє:

Увільнити товариша Підгорного Миколу Вікторовича від обов'язків Голови Президії Верховної Ради СРСР у зв'язку з виходом на пенсію».

Потім слово було надано членові Політбюро Центрального Комітету КПРС, секретареві ЦК КПРС депутату М. А. Суслову. Він сказав:

Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу, Президія Верховної Ради СРСР і Ради Старійшин Ради Союзу і Ради Національностей Верховної Ради вносять на ваш розгляд пропозицію про обрання Генерального секретаря Центрального Комітету КПРС товариша Леоніда Ілліча Брежнєва Головою Президії Верховної Ради Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Охарактеризувавши діяльність товариша Л. І. Брежнєва як видатного діяча нашої партії, Радянської держави, міжнародного комуністичного і робітничого руху, товариш М. А. Суслов вініс на розгляд депутатів проект Постанови Верховної Ради СРСР про обрання товариша Брежнєва Леоніда Ілліча Головою Президії Верховної Ради Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Під бурхливими, тривалими оплесками депутати одностайно прийняли цю постанову.

На трибуні — Генеральний секретар Центрального Комітету КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР товариш Леонід Ілліч Брежнєв. Присутні в залі стягли вітати його бурхливою овацією.

Товариш Л. І. Брежнєв у своєму виступі висловив глибоку подяку депутатам, представникам радянського народу в найвищому органі нашої держави,

(Закінчення на 2-й стор.)

Завтра — День виборів до місцевих Рад депутатів трудящих

Втретє обирається депутатом Ленінської районної Ради депутатів трудящих міста Кіровограда фрезерувальниця заводу імені Кірова Марія ПІДЛУБНА. Повагу товаришів робітниця заслужила сумлінною працею. Норми виробітку Марія виконує на 115—120 відсотків. Фото В. КОВПАКА.

РОБІТНИЧИЙ ХАРАКТЕР

Останнім часом про дівчину заговорили на заводі якось одразу: перш за все вона вийшла в найпочеснішу категорію колективу — в передовики. Коли познайомилися, мене цікавило одне: чим ця юнка, якій ще не сповнилося й двадцяти трьох років, заслужила честь бути висунутою кандидатом у депутати обласної Ради?

Наташа рано залишилася без батька. На юні плечі лягли турботи про хвору матір, навчання в школі, домашні господарські справи. Спостерігаючи за донькою, мати бачила: важко дівчинці. На підготування до уроків часу майже не залишалося. А їй так хотілося, щоб дочка закінчила школу, як і її ровесники. Тоді-то на допомогу Наталі Коваленко, сільській дівчинці з степового села Равіки, прийшла держава. Адже такий устрій у нашої країни — турбуватися про кожного громадянина буквально від дня його народження. Наталю вштовпували вчитися в школу-інтернат № 1 міста Світловодська. Була дівчина на повному державному утриманні. Увагою та щирістю оточили тут її вчителі і вихователі — від того старалася Наташа і вчитися добре. Працелюбність стала головною рисою її характеру. Тому навіть робота на дільниці каменедробарки, куди за власним бажанням прийшла дівчина після закінчення десятирічки, не лякала її. Старанню й працелюбності Наталю згодом послали вчитися на курси машиністів мостових кранів. Тепер професія кранівниці подобається їй над усе, приносить справжнє задоволення.

Закономірний вибір зробили на головному заводі виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія», коли на вибори до місцевих Рад висунули кандидатуру Наталі Коваленко. Молода робітниця працює, сумлінно завоювала довіру колективу. 19 червня виборці Світловодського міського виборчого округу № 112 віддадуть свої голоси за кандидата до обласної Ради депутатів трудящих комсомолку Наталю Коваленко.

Г. ЧМІХАЛЮ,
м. Світловодськ.

ДЕРЖАВА—ЦЕ МИ!

Завтра у нас всенародне свято — свято радянської демократії. День виборів до місцевих органів державної влади. Цей день з новою силою продемонструє монолітну згуртованість робітничого класу, колгоспного селянства, народної інтелігенції, навколо Комуністичної партії, її ленінського Центрального Комітету, вірність радянського народу великим ідеалам комунізму. З яким настроєм прийдуть на виборчі дільниці наші читачі? Про що думатимуть, беручи в руки бюлетні і молоді виборці, і ті, у кого за плечима життєвий досвід, трудові і бойові перемоги, випробування? На запитання нашого кореспондента відповідають:

Марія Тсалганюк, скарбівниця механоскладального цеху № 3 заводу «Червона зірка»:

З яким настроєм переступатиму я поріг виборчої дільниці? Звичайно, із радісним. Та і який настрій може бути у людини, коли їй всього вісімнадцять, коли перед нею все життя, світлі відношення прийдешнього. На виборчу дільницю я прийду не тільки з гарним настроєм, а й з відчуттям того, що і від моєї праці зростає могутність рідної Вітчизни. Шкозним перевиною я свою норму на 40—50 відсотків. Інакше не можна. Адже нам, молодим, нести у майбутнє стяг Жовтня. І думаю, коли ми хочемо одержувати всі права, записані в проекті Конституції, мусимо спершу ударно, чесно працювати.

Микола Макогон, механізатор колгоспу імені Кірова Новоархангельського району:

Що відчуваю напередодні виборів? Гордість. Гордість за рідну Вітчизну, за наш радянський спосіб життя. Певно, і мої товариші по праці відчуватимуть те ж саме. Так, на виборчу дільницю прийдемо всією тракторною бригадою. І ми, вісімнадцятилітні, і наші наставники, які присвячували полю кілька десятиліть тому. Я прийду з батьком, Іваном Митовичем. Він і мій наставник. На жинках працюватиму у нього, комбайнері, помічником. За порогом виборчої дільниці говоритимемо про недалеке вже життя, про наші промахи і невдачі, про проект нової Конституції. Адже саме в ній записані слова: «Громадсько корисна праця і її результати визначають місце людини в суспільстві». Як це вірно. Ось прийде на виборчу дільницю наш наставник, кавалер, орденів Трудового Червоного Прапора, тракторист Іван Захарович Баранець. Я і мої ровесники поважаємо його за чесну працю, господарське ставлення до землі. І ми горді з того, що в нашій бригаді є наставники, люди, які відчували особисту відповідальність за те, щоб і ми, молоді, зайняли гідне місце в суспільстві.

Микола Антонович Зелінський, техник Кіровоградського заводу радіовиробів, комуніст, ударник комуністичної праці:

Цьогорічні вибори до місцевих Рад депутатів трудящих, 60-річчя Великого Жовтня, проєкт нової Конституції, висунені на всенародне обговорення — ці важливі події примовляють мене обернутись на пройдені життєві шляхи, збагнути ті соціальні зміни, які сталися в житті країни, народу.

Вперше мені довелося брати участь у виборах в 1936 році, коли було опубліковано проєкт Конституції СРСР. Я пам'ятаю, з яким захопленням обговорювали ми тоді кожен рядок проєкту, якою гордістю сповнювалися наші серця з нашою Вітчизною.

Учасник Великої Вітчизняної війни, я, як і інші ветерани, знаю, як важко дісталися нам сьогоднішній мир, благополуччя, безхмарне дитинство наших дітей. Разом зі мною за кандидатів непереможного блоку комуністів і безпартійних завтра віддадуть свої голоси моя дружина Віра Петрівна, трудівниця нашого заводу, сні Анатолій і дочка Людмила, студентка Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування. Хіба це не щастя — бачити сина комуністом, сніти разом із сім'єю за святковим столом у затишній квартирі!

СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

за виявлене йому велике довіря: обрання вдруге Головою Президії Верховної Ради СРСР.

У наступному питанні порядку денного депутати єдностайно обрали заступником Голови Президії Верховної Ради СРСР від Білоруської РСР депутата І. Е. Полякеса — Голову Президії Верховної Ради Білоруської РСР.

Потім депутати перейшли до розгляду питань про заходи по дальшому поліпшенню охорони лісів, раціональному використанню лісових ресурсів і про проєкт основ лісового законодавства Союзу РСР і союзних республік. З доповіддю виступив заступник Голови Ради Міністрів СРСР депутат З. Н. Нурієв.

У другій половині дня відбулися роздільні засідання Ради Союзу і Ради Національностей, на яких депутати обговорювали доповідь «Про заходи по дальшому поліпшенню охорони лісів, раціональному використанню лісових ресурсів і про проєкт основ лісового законодавства Союзу РСР і союзних республік».

17 червня відбулося спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей.

Спільне засідання палат відкрив Голова Ради Національностей, депутат В. П. Рубен.

Із заключним словом на спільному засіданні палат виступив заступник Голови Ради Міністрів СРСР, депутат З. Н. Нурієв.

Депутати єдностайно приймають постанову Верховної Ради СРСР «Про заходи по дальшому поліпшенню охорони лісів і раціональному використанню лісових ресурсів».

Потім роздільним голосуванням по палатах депутати єдностайно приймають закон «Про затвердження основ лісового законодавства Союзу РСР і союзних республік».

З доповіддю про затвердження указів Президії Верховної Ради СРСР виступив секретар Президії Верховної Ради СРСР, депутат М. П. Георгіадзе.

Депутати єдностайно затвердили укази Президії Верховної Ради СРСР і прийняли відповідні закони і постанови.

Сесія Верховної Ради СРСР закінчила роботу.

(ТАРС).

НА ПРИЗ «МК»

«ПЕРШІЯ П'ЯТИТисячниця КІРОВОГРАДСЬКОЇ»

Спробуй свої сили

Ще зовсім недавно пролунав останній шкільний дзвінок для Лариси Тудзенко, Наталки Ляшенко, Олени та Галини Шевченко, учениць середньої школи № 3 селища Мала Виска. Ще саїжкі в пам'яті дівчат щирі та заздрісні оцінки жовтень, які дарували їм квіти, ще напружено і зосереджено готуються вони до кожного шкільного екзамену. І хоча часу у випускниць обмаль, знайшли хвилину, щоб у шкільній формі завітати на молочнотварну ферму колгоспу «Родина». Тут сьогодні проходить районний конкурс майстрів машинного доїння. І погляди випускниць школи, як і погляди всіх присутніх, прикуті до наймолодших учасниць конкурсу, комсомолки Олени Похилої з колгоспу «Пам'ять Леніна» та молоді комуністки Катерини Бурченко з колгоспу «Победа». Вони і стали переможцями змагання.

— Спробуйте свої сили! — говорить на прощання Олена і усміхається щасливою усмішкою.

В. НЕНАДОВИЧ,
інструктор Малописківського райкому ЛКСМУ.

ЧИ ГОТОВІ, КОСАРІ?

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

Не легко було механізаторам за часом відремонтувати збиральну техніку. А вже відомо, що початок ремонту співпав з весняними польовими роботами, що затягнулися через складні погодні умови. Бахія із становища був тільки у чіткій організації праці ремонтників. І комуністи та комсомольці господарства взяли під свій контроль ремонт техніки. За кожним комбайном закріпили екіпажі, розробили графік робіт, налагодили оперативний зв'язок з райоб'єднанням «Сільгосптехніка». Результат такого ділового підходу до справи не забарився: два тижні тому при пробній перевірці комбайнів не підвів жоден. Та на цьому не задоволювалися комбайнери, ні спеціалісти. Напередодні жнива планують ще раз перевірити на герметичність, на злагодженість роботи усіх вузлів машин. Тільки тоді, як сказав секретар партійної організації Микола Федорович Горбунов, на комбайні поставлять напіс «Д-77». Так кожен комбайнер особисто гарантує якість ремонту своєї машини, роботу агрегату на жинках без простоїв. Велику допомогу в цьому надаватимуть комбайнерам їхні помічники, яких цього року підібрав комітет комсомолу на чолі із секретарем Василем Фантаєвим.

Мобілізації хліборобів на боротьбу за якість збирання комуністи і комсомольці господарства надають особливого значення. Запозичивши досвід кубанців, жинувати збирально-транспортними загонами, тут вперше у двох загонах створили ланки.

Надійшло підготувати техніку до жнива і в колгоспі імені Чапаєва цього ж району. І тут комбайнери перевіряють кожен вузол машин. Майже 150 юнаків і дівчат господарства на чолі з комсомольським штабом «Жнива-77» братимуть участь у збиранні хліба.

І в інших колгоспах Кіровоградського району роблять все для того, щоб успішно провести жнива ювілейного року.

А як же справи в Долинському районі. Обравши ту ж маршрут, члени рейдової бригади знали, що за станом ремонту зернозбиральних комбайнів район займає останнє місце в області. На день перевірки 52 комбайни, 27 рядкових жаток ще не були готові до косовиці.

Майстерно під відкритим небом нагадує інші польовий стан тракторної бригади колгоспу «Ленінський шлях», у якому із 15 комбайнів відремонтовані

повністю тільки 5. Один із цих п'яти, до речі, три місяці був на ремонті в Петрівському районному об'єднанні «Сільгосптехніка», а потім вже в бригаді його доремонтували. «Перебрали заново», — похизує господар машини В. П. Безрукавний.

— Понад місяць чекаємо з ремонту грохот, але петрівчані не поспішають, — додає комбайнер М. Е. Ариунов.

— Тут відремонтуєш. Аж дві жмені підставай, — обізвався від сусіднього ревіраного комбайна М. П. Пуця. — В Трєпівське відділення «Сільгосптехніка» відправили дитунг укомплектованим, а ось, гляньте, після ремонту одержали його вже неуккомплектованим. Мамай те пер голову.

— Жоден із варіаторів, які одержали в нашому райоб'єднанні «Сільгосптехніка», не годяться. Завтра відвезу їх назад, — покаржився головний інженер колгоспу В. Д. Шевчук.

Таку ж картину ми спостерігали в радгоспі «Реконструктор». На час перевірки із 14 комбайнів 5 ще в ремонті. В райоб'єднанні ж «Сільгосптехніка» з 17 травня лежить заявка радгоспу на потрібні йому запасні частини, вузли тощо. Однак обмінний пункт мовчить. Мовчить і комсомольська організація радгоспу, обходячи у своїй роботі стан підготовки техніки до жнива.

Позицію байдужості, на жаль, займає й Долинський райком комсомолу. До цього часу в районі не створено комсомольського штабу «Жнива-77», районний штаб «Комсомольського проєктора» не провів рейду перевірки готовності збиральної техніки, на бюро жодна комсомольська організація не звітувала про участь комсомольців і молоді у підготовці до жнива. Словом, погані приклади показує райком комітетам первинних організацій. Налто довго роздумують райкоміні з чого почати. Тим часом хлібне поле уже видає чудне колосся.

Рейдова бригада: В. ЦИБУЛЯ — інженер відділу механізації обласного управління сільського господарства, В. ОРЕЛ — член обласного штабу «Комсомольського проєктора», В. ВАСИЛІЄВСЬКИЙ — агроном по захисту рослин колгоспу «Україна» Кіровоградського району, М. БЕКЛЕШЕВ — інженер-механік Долинського районного управління сільського господарства, О. БАСЕНКО — спецкор «Молодого комунара».

Через рік фестивалюна ромашка, вписана у крону пальми, зазаскревіє на костюмах делегатів, на транспарантах і плакатах. Острів Свободи готується зустріти юнх планети на форум солідарності, миру і дружби.

СУБОТНИК —
ФЕСТИВАЛЮ

СВЯТО, КОТРЕ ЗАВЖДИ З ТОБОЮ

ВАЛЕНТИНА Телих на Кубу не поїде. В її житті вже були 8 днів у Берліні, прожиті ніби на одному подиху.

— Чим пам'ятний для Вас Х Всесвітній фестиваль молоді і студентів?

— Мабуть, там я вперше не тільки розумом осягла, а й серцем відчула, яким величезним авторитетом, повагою і любов'ю користуються наша радянська держава у молоді, у тих, хто обрав лозунг фестивалю — «За антиімперіалістичну солідарність, мир і дружбу» — лозунгом свого життя.

Ми всі, члени радянської делегації, ануришнь підтягувалися, сповнювалися невимовної гордості за Батьківщину, зустрічаючи в Берліні, Лейпцигу, скрізь, де ми були, гарячий прийом як господарів — молоді НДР, так і зарубіжних делегацій.

Найяскравішими подіями фестивалю Валентина вважає конкурс політичної пісні, відкриття в Берлінському університеті імені Гумбольдта політичного клубу. Разом з товаришами вона вітала мужню Анджелу Дезіс, на митинзі солідарності з народом Чилі слухала пристрасний виступ Гладіс Марін. Політична спрямованість фестивалю була підказана самою обставиною, в якій розгорталася підготовка до нього в багатьох країнах. Об'єднувалися сили

реакції Чилі для наступу на демократію, ще трималися на багнетах воєнщини фашистські режими в Португалії та Іспанії, нового розмаху набувала класова боротьба в капіталістичних країнах.

Дух фестивалю, його ідеї і завдання підказували, яким повинен бути її, Валентини Телих, особистий внесок у фонд солідарності. Праця, чесна і самовіддана, яка, злившись з трудовими досягненнями мільйонів людей, зробить Вітчизну — оплот миру і прогресу на планеті — ще могутнішою.

З 1966 року Валентина за кермом трактора. В 1971 році їй вручена найвища нагорода Батьківщини — орден Леніна. Зараз працює на одній машині з чоловіком: обслуговують п'ять корпусів тваринницької ферми. Це один з найнадійніших екіпажів у радгоспі імені Свердлова.

— Що Вас, як учасника фестивалю, особливо вразило, схвилювало?

— Ми усі — почесні гості, молоді робітники, вчені, митці, колгоспники, — представляючи в Берліні молодь Країни Рад, жили дружною рівноправною сім'єю. Яке б високе становище не займала людина, її перш за все повинні цінувати як працівника, спеціаліста — це дійсно справедливий принцип.

Т. ФЕДОРОВА.
Бобринецький район.

Авторитетне слово театру

XVIII театральна весна Кіровоградщини була присвячена 60-річчю Великого Жовтня

В різних обставинах діють герої вистав, показаних протягом театральної весни, але прагнення в них одні: присвятити себе служінню Батьківщини.

Саме ця комсомольська завзятість, готовність відстояти людську гідність характерна для героїв вистав «Юність батьків» Б. Горбатова і «Острів твоєї мрії» М. Зарудного, показаних Піщанобірським сільським Будинком культури Добровеличківського району та колективом Палацу культури шахти «Світлопільська».

Згадаймо «Твої шістнадцять» Т. Ян і «Провінціальні анекдоти» А. Вамілової (судія молодого актора і самодіяльний народний театр Палацу культури ім. Жовтня м. Кіровограда): Майка і Вікторія та порозі до самостійного життя натрапляють на Тарасу Іванівну і Катюшину і зразу вступають з ними в бій. Дівчата не лишать в біді друга, дядьку відсіч міданшину і хаму. Після таких вистав глядач виходить оповіщений, очиснений, утверджений в своїх думках.

В. І. Ленін в розмові з Кларою Цеткін говорив, що мистецтво повинно збуджувати почуття, думку і волю мас. Ось це і є справжнє завдання театру, як професійного, так і самодіяльного, і розв'язується воно в першу чергу через репертуар. Звичайно, то перший крок, далі — слово режисера. Щоправда, на курсах жорі диференційовано підходить до розбору робіт різних колективів, різних режисерів. Це аж ніяк не означає, що ми повинні про щось замовчувати. Навпаки, треба вказати на всі недоробки, але робити це не насупивши брови (мовляв, у вас все настільки погано, що не варто було й братися за цю складну справу), а допомогти розібратися, дати поради. Переважна більшість конкурсних робіт була підготовлена за високодійсними і високохудожніми п'єсами. І хоч деякі колективи де в чому недотягують (це справа паживна), нас радує серйозний підхід до роботи.

Поволі, але впевнено міцніє театральний колектив Новоукраїнського міського Палацу культури «Юнілейний». Дебютною, ґрунтовною стає кожна його робота, виріває колектив з хорошим творчим потенціалом. На театральну весну була запропонована вистава «На сьомому небі» М. Зарудного. І знову, як і минулого року, цікавий акторський ансамбль, відповідні костюми, художнє оформлення, оркестр для супроводу вистави, що не завжди побачиш і в професійному театрі. Щоправда, вистава має ряд режисерських недоробок, нечіткостей у визначенні акторських завдань, колектив потребує серйозної консультації театального художника. І все ж він має чудову перспективу.

Вперше взяв участь у театральній весні Вілшанський район і лише хороше враження. Тут народився ще один драматичний колектив — в селі Добрянці. Його створили випускники заочного відділу Олександрійського культосвітнього училища Г. Заболотий та К. Нітрич. В Онуфріївці дебютував як режисер випускник інституту культури П. Кузьменко.

Вперше взяв участь у театральній весні Вілшанський район і лише хороше враження. Тут народився ще один драматичний колектив — в селі Добрянці. Його створили випускники заочного відділу Олександрійського культосвітнього училища Г. Заболотий та К. Нітрич. В Онуфріївці дебютував як режисер випускник інституту культури П. Кузьменко.

Вперше взяв участь у театральній весні Вілшанський район і лише хороше враження. Тут народився ще один драматичний колектив — в селі Добрянці. Його створили випускники заочного відділу Олександрійського культосвітнього училища Г. Заболотий та К. Нітрич. В Онуфріївці дебютував як режисер випускник інституту культури П. Кузьменко.

Будемо сподіватися, що хороший початок нових колективів села Добрянки та Онуфріївського районного Будинку культури матиме добре продовження. І вони стануть постійними учасниками театральних весен.

На місцях необхідно створити максимум умов для збереження колективів. Не секрет: часто існування драматичного чи іншого гуртка ґрунтується лише на ініціативі та ентузіазмі керівника і учасників. А як справа доходить до деяких витрат на художнє оформлення та костюми, керівник патралає на перешкоди. Мабуть, не зайве нагадати, яке величезне значення в комуністичному вихованні трудящих і особливо молоді має театральне мистецтво. Тому радянські, профспілкові, комсомольські, господарські керівники повинні всіляко підтримувати творче життя драматичних гуртків, створювати всі умови для їх роботи.

Завжди цікавий, оригінальний театр студентського клубу педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна. Ще одна особливість цього колективу — він буде вічно молодим, бо його учасники — студенти.

Хочеться добрим словом згадати фанатично закоханого в театр інженера Олександрійського районного

енергоуправління Юрія Дзбановського і його однодумців. Нарешті колектив і керівник знайшли свій дім — то чудовий Палац культури шахти «Світлопільська» м. Олександрії.

А яку величезну роботу по пропаганді театального мистецтва, театральної культури проводить самодіяльний народний театр Олександрійського міського Будинку культури, керований заслуженим артистом республіки Михайлом Олександровичем Донцем! Слово дяки і акторському ансамблю театру, який кожну свою виставу показує на майже професійному рівні, а ряд акторських робіт — професійними без «майже». Щоправда, цього року колектив зробив невдалий вибір. Про що, власне, «Ураган» А. Сафронова? Це любовна інтрижка, в яку драматург запутає всіх героїв. Колектив солідний, з хорошими традиціями, чудовим складом, якому під силу значний полотно, і вони, звичайно, будуть.

XVIII ТЕАТРАЛЬНА весна проходила успішно. Проте, ще не у всіх районах розуміють необхідність розвитку самодіяльного театального мистецтва. На сім замків зачинив завідувач Петрівським відділом культури товариш А. В. Паскенич всі виходи з району на обласні театральні конкурси. Навіть районні огляди тут не проводяться. Те ж саме можна сказати про Долинський, Знам'янський, Устимівський райони. Причини одна: районні відділи і їх методичні центри не займаються питаннями театральності самодіяльності.

Учасників театральної весни чекають глядачі своїх і сусідніх районів, чекають трудівники міст і сіл. У вересні за традицією відбудеться обласне свято театального мистецтва. Вже сьогодні треба розпочати підготовку до нього і, мабуть, вже зараз слід подумати про наступну театральну весну, щоб заодно підготувати конкурсну роботу і мати можливість показати її декілька разів перед її переглядом обласним журі.

Г. ВОЙЧЕНКО,
старший методист по театральному мистецтву обласного Будинку народної творчості.

МИ — ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТИ

ЧЕРВЕНЬ РАДІСНИХ ЗУСТРІЧЕЙ

НА ВОКЗАЛІ — КВІТИ, МУЗИКА, ПІСНІ, ГОЛІН РІЗНОМОВНИХ ГОЛОСІВ. НА «ДОБРИДЕНЬ» ТУТ ВІДПОВІДАЮТЬ «САЛАМІ», НА «ЗДРАВСТВУЙТЕ!» — «ГАМАРДЖОБА!». ГОСТЕЙ З УСЬОГО РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ СЕРДЕЧНО І ШИРО ПРИЙМАЄ ЗНАМ'ЯНСЬКА ЗЕМЛЯ.

П'ять років тому, святкуючи 60-річчя утворення Союзу РСР, трудящі Знам'янського району вирішили створити в себе маленьку модель радянського суспільства. Але таку, щоб у ній відображалось одночасно і майбутнє і минуле, і нинішнє Країни Рад. Чи можливо це? Можливо! — відповіли знам'янці. І запросили до себе в гості дітей з усіх п'ятнадцяти республік СРСР. Бо ж саме цим хлопцям і дівчаткам належить завтрашній день планети, у їх безтурботному щасті віддзеркалюються всі переваги радянського союдоєднання. І, дивлячись на це, ми краще розуміємо всю велич шляху, пройденого від Жовтня. Чим не прекрасний пам'ятник!

І цього року, перед святом 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції, у дні, коли весь радянський народ обговорює проект нової Конституції Країни Рад, знам'янці приймають у себе вдома юних посланців Москви і Тули, Азербайджана і Естонії, Туркменії і Лєтвії — з усіх куточків нашої неосянкої Батьківщини прибули на Україну старшо-

класники — члени учнівських виробничих бригад, таборів праці і відпочинку. Серед гостей є наші давні знайомі — наприклад, учні Халданської середньої школи Азербайджанської РСР, які вже одинадцяті рік обмінюються делегаціями з школярами Богданівської середньої школи. Є й «дебютанти» — вперше прибули серед них на знам'янську землю ріднотальники учнівських виробничих бригад Радянського Союзу — учні рпгорськельської середньої школи Новоолександрівського району Ставропольського краю. Учні, чия бригада виробничиків два роки тому була удостоєна премії Ленінського комсомолу. Гості працюватимуть разом з українськими школярами на полях колгоспів і радгоспів, виступатимуть з концертами перед трудівниками полів і перед своїми ровесниками, побувають на екскурсіях у Києві, Каневі, Керсунь-Шевченківському, на Кременчуцькій ГЕС... Втім, усіх цікавих справ, які відбудуться з 15 червня по 5 липня у таборах праці і відпочинку Знам'янського району (саме тут у цей час житимуть і працюватимуть посланці братніх республік разом зі своїми українськими ровесниками) не злічити. Про них детально розповість на своїх сторінках наша газета — у місті заліничників розпочав свою роботу виїзний корпусик «Молодого комунара». У вступному номері «п'ятає перший» репортаж з інтернаціонального тбору праці і відпочинку «Дружба» Богданівської середньої школи імені В. І. Леніна.

на комуністичних суботниках, перші дитячі комуністичні групи... Уважно вдивлялись хлопчики і дівчатка із залу у обличчя юних героїв, учасників буремних подій.

Далі екран розвивав дітям про нашого сучасника, 18-річного комсомольця Анатолія Мерзлова, який трагічно загинув, рятуючи від полно пшеничне поле і трактори. Радянська молодь — це люди обов'язку, доблесті, надзвичайної свідомості. Молодь буває ВАМ і КАМАЗ. У них на рахунок Устат-Ілєєв і Братські Радянська Батьківщина завжди може покластися на своїх синів і дочок.

Півтори години, проведені в кіно — то незабутній урок.

С. ІЛІЯШЕНКО.

ХВИЛЮЮЧІ КІНОКАДРИ

...Того разу зал районного кінотеатру «Дружба» був переповнений. Демонструвався черговий фільм з тематичного показу «Етапи великого шляху», присвяченого 60-річчю Великого Жовтня.

Голованівський райком комсомолу, працівники районної кіномережі потурбувалися про зразкову організацію цього важливого заходу.

На екрані один за одним з'являються історичні кадри: мчать в атаку білі-будионівці, перші комсомольські загони

КІРОВОГРАД СЬОГОДНІ. ВУЛИЦЯ КАРЛА МАРКСА. ГОТЕЛЬ «КНІВ».

Фото В. КОВАКА.

ГЕРОІВ НАШИХ ІМЕНА

ГЛАВА КРИЛАТОЇ ДИНАСТІЇ

Родослівна

Ковалем першої рини знаний був всіма жителями сіл, що поблизу містечка Рівного, синамородний Самсон Шелухін. Батьківську славу спадкував від нього і Семен. У восьмип'ятирічному віці взявся до неслеткого ремесла і Семенові сини — Олександр, Полікарп, Герой нашої оповіді Петро.

Та одного разу... Не може похвалитись багатомолдям Чорний Ташлик. Як і люди гобіла його, Чорний Ташлик — синоїтний, приналежний, медь пугно жеміть його тегі. Не гомілка й не настрина. І та — аж до Пінденного Бугу.

Та будь-якому спокою іноді кринається терпещь. Вихажу-нулася з берегів сегона річка. Не проїхати містечком.

І до нього ресніш води заждавали неабияких збитків кузи Шелухіних, бе ж гіздалася вона на положитому березі Чорного Ташлика. Найтижче для сім'ї пережити безсень-квітень.

А подібні повені ще не було. Несподівано і страшно ві-рився до Рівного з яничарським пострілом вітер. Прониз-ливий, слодіжуватий. Похитнулася земля. Дзенькнули шиб-ки в невеличкій хатині. До хати вдералась вода. Вона й де-першила руйнівні роботи.

Та це не приголомшило Семена Самсоновича. Вода замза-ла кузю. Віланий корал став панським.

Ось чому Семен задоволено провів до морської фельдшер-ської школи старшого Олександра, потім, матросом на «Чесму» Полікарпа, а згодом — і Петра. Тішило батькове серце й те, що Петро йшов до Миколаєва, на кораблебудів-ний завод «Наваль». Звідти й до моря рукою подати. Та й як не кажить, в такі ж продовжується ковальський рід! Так Петро Семенович Шелухін став останнім ковалем вікової династії майстрів молота й наковальні. Він і завершив ро-дослівну, очоливши авіаційну династію.

Висока мрія

До авіації Петро Шелухін потрапив етаним порядком. З одеського підрозділу батальйону. Туди він прибув з Мико-лаєва, як бунтівник, командир молодіжної групи, яка охо-рняла і тривів 1915 року прапор демонстрації.

В Одесі саме формувалася 38-й корпусний авіагін. Пол-ковник Сміжко зарахував до нього і Петра, як людину, знайому з диванами внутрішнього згориння.

І ось — румунський фронт. Констанца, Черноводи, Галац. Авіагін Шелухін обслуговує машини льотчиків Карпін-ського. Саме йому завдячує Шелухін, що став льотчиком-спостерігачем, хоч на дні носиді перебували в армії лише офіцери.

А коли долетіла до авіагону звістка про революцію, Ше-лухін виявився єдиним з рядових, хто знав літак. З його легкої руки офіцерів-спостерігачів з успіхом замінили солда-ти. У грудні 1917 року Петро Семенович очолив перший на шівдні революційний авіагін.

40 років тому, 18—20 червня 1937 року, радянські льотчики В. П. Чкалов, Г. Ф. Байдуков і О. І. Бєляков вперше в історії здійснили безпосередній переліт за маршрутом Москва—Північний полюс—Північна Америка.

А наразі, який ми сьогодні починаємо друкувати, — про одного з перших наставників Валерія Чкалова, цілого зем-ляка П. С. Шелухіна.

Третій арешт

Під Херсоном авіагін сберігали петлюрістці, під Олек-сандрівськом — німці. І тоді союдацький комітет вирішує розійтись незначними групами, кваліфікує в партизанські за-гони, зв'язуватись з більшовицькими підпіллями.

Тек з'явився у Петеному Ташлику новий коваль. Кузю стала багатолідою. Запідозрили крамолу, місцеві курку-лі виказали Петра.

І знову тюрма. Цього разу — в Єлисаветграді. Одиноч-на камера гарнизонної гауляхті.

Шелухіну загрозувала смерть. Та вже через два дні Петро одержує записку в хліб ин-дукту. Від старшого брата Олександра, єлисаветградського підпілля. Кілька слів: «Петре! Не відай носа. Ми вжи-ваємо заходів...»

У цей час військово-революційний комітет і штаб Черво-ної гвардії розробляли план розрому контрреволюції в Єли-саветграді. Ставилися завдання: оточити ковальське кавале-рське училище. Там містилися штаб гайдамаків і сотні іме-ні Гонта. Обложити Пушкінське училище (параз примі-щення сьомої школи), де розквартирувався гайдамацький полк.

Узброєною повстанні брав участь і новий інженерний з політичної тюрми Петро Шелухін. Разом з братом.

2-ї січня 1918 року на станцію Єлисаветград прибув 657-й Грузський полк, який того ж дня виступив проти військ Центральної Ради. До нього приєднались білий 9-й автомо-білізот готи, інші революційно настроєні загони.

Вранні 30 січня 1918 року в Єлисаветграді встановилася Радянська влада.

Петро Шелухін з групою робітників заводу сім'явсманш-нобудування потрапив до Пласкського партизанського за-гону, керівником Іваном Пауновичем Колесниковим. Ім'я свого народної легенди ставили поруч з іменем Г. І. Котов-ського.

Зустріч з вождем

У квітні 1918 року Петрові Шелухіну пришили направлення до Київської льотної школи. А коли Київ став фронтовим містом, Шелухіна перевели до Вищої авіаційної школи в Москві, створеної за розпорядженням Володимира Ілліча Леніна.

У середині липня того ж року відбулась безпартійна чер-воноармійська контрреволюція Ходиського гарізону. Зна-менита Ходинка, московська околиця за Тверською заставою, ставала в той час авіаційною республікою.

Разом з тогочасними авіаторами Шелухіну вдалось дста-тись самісінької спени. Зал жалюгідний, Жодного військово-го міни. Незабарем наступатиме Володимир Ілліч.

Тільки-но оголосили про не головуючий — здригнувся зал. Хтось із солдатів спійняв застібку першої гудзики, хтось пі-протувався, щоб не сидіти перед літаком протикаку, інші сором'язливо підбирали під себе ноги, взути в постолі.

Кілька хвилин андоудавали червоноармійські вожді рево-люції.

Ленін був у темному костюмі, у білій соронці з темною-чер-воним краваткою. Промого свою він почав з важкого стано-вця у країні й на фронті. Говорив про голод, саботаж, зруйновані заводи й міста.

Петрові ж чомусь найскрапніше запам'яталось ленінське роз'яснення слова «комунізм», слова, котре політичними не-відацями трактувалось надто докляно.

За словами ж Леніна, комунізм — не шпидкий, в історич-ному розумінні, стрибок від злоднів і невігластва до небу-валого розвитку науки й техніки, достатку матеріальних і духовних благ, до повної свободи трудового народу.

Потім Ілліч загворив про завдання дня, і годювник була збройна боротьба з внутрішніми і зовнішніми контррево-люційою і, в першу чергу, з Денікіном.

Володимир Ілліч перерахував усі основні переваги порогів революції. У них більше військових кораблів, більше гармат і літаків і лопи, ма жаль, кранів, ніж у Червоній Армії. Але у нас, говорив Ленін, з те, чого немає ні в кого. Ми сьмий революційним духом, своєю неухильною готовістю перемогти. Мужність червоноармійців, їхня відданість рево-люційній справі, переможливість за будівлі гармат.

Ліште нігочини говорив Ілліч. А пам'ять про цю зустріч прокодить червоною ниткою через усе життя нашого зем-ляка.

В. ЧАБАНЕНКО.

(Закінчення у наступному номері).

19 червня— День медичного працівника

ПРАВО НА ОХОРОНУ ЗДОРОВ'Я...

Цього року своє професійне свято медичні працівники країни відзначають в період, коли повсюдно йде активне обговорення проекту Конституції СРСР. В статті 42 про-екту записано: «Громадянин СРСР має право на охорону здоров'я...».

Великі зміни відбулися в нашій країні за сорок років, і зокрема в системі охорони здоров'я. Якщо в Конституції 1936 року говориться тільки про право на матеріальне за-безпечення в разі хвороби і втрати працездатності, то в

проекті нового Основного За-кону держави питання ста-виться ширше: радянським людям гарантується право на охорону здоров'я. Такого пра-ва не забезпечують і не мо-жуть забезпечити трудо-вими уряди навіть найрозви-нутіших капіталістичних країн світу.

Особливо великого значення надається у нас профілактиці захворювань. Виключним пік-луванням оточені діти. Кіровоградська обласна ли-тча лікарня обладнана най-сучаснішими медичними при-ладами. Тут працюють квалі-фіковані лікарі, медичні се-стри, які не тільки лікують різні дитячі захворювання, а й проводять велику роботу по їх запобіганню.

На фото: в експрес-лабо-раторії при реанімаційному відділенні обласної дитячої лікарні лаборант Наталія ДО-РОШЕНКО робить загальний аналіз крові (вишзу); в ка-бінеті струмів високої частоти медична сестра, ударник комуністичної праці Галина Василівна АРСЕНЬЄВА лі-кує апаратом УВЧ дев'ятиріч-ну Олену ЛЯШЕНКО (вгорі).

Фото В. КОВПАКА.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя—2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи—2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

„Атлантика“— „Зірка“—0:1

Наближається до кінця пер-не коло чемпіонату країни з футболо серед команд другої ліги. На восьмидивітій іро-вий день кіровоградська «Зі-рка» виступала на виїзді. У Севастополі вона зустрілася з «Атлантикою». Перед змійним поєдинком становились каубів оуто таким: наші земляки у сьому активі мали 17 очок і знаходилися на восьмій схо-динці, а їхні суперники, у яких на очко менше, посідали два-падцять місце. Матч розпочав-ся атаками «Зірки». На два-надцятій хвилині її захисник Михайло Порошин здійснив соціальний прохід, і м'яч у сітці воріт господарів поля. Але арбітр його не зарахував — поза грою був Олександр Алексєєв. Наступ кіровоград-ців продовжується. На двад-цятій хвилині в бік севасто-польців призначається штраф-ний удар. Сергій Вибиваєнєв розігрує його з капітаном команди Юрієм Касюкніним, який посилає м'яч у ворота «Атлантики».

Друга половина результату не змінилась. Єдиний гол ви-пріш долю зустрічі на користь кіровоградців.

— ПОНЕДІЛОК — 20 ЧЕРВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Повини. 9.10 — К. т. Док. те-лефільм «Ранок твій, Москва». 9.25 — К. т. Інформаційна програма. По закінченні — концерт. 12.00 — К. т. «По Франції». Кінопрограма. 13.30 — К. т. Інформаційна програ-ма. По закінченні — концерт. 15.00 — К. т. «Твій гнів — твоя висота». Док. фільм. 15.35 — К. т. Телефільм для дітей «У мене є лев». І серія. 16.45 — К. т. «Мачина шко-ла». 17.15 — К. т. «Один за всіх, всі за одного». 18.00 — Повини. 18.15 — К. т. «Росій-ські народні пісні в обводі С. Прокоф'єва». Фільм-кон-церт. 18.45 — К. т. «Змалюва-тися трудящі Орловської об-ласті». 19.30 — К. т. «Виклик». Телевістала. 21.00 — «Час». 21.45 — К. т. «На вулиці Пе-длавова». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.25 — К. т. Інформаційна програма. По закінченні — концерт. 10.40 — К. т. Телефільм «Літо

„Спортивний“ КУБОК—У „РАДИСТА“

Фінальний матч на кубок області з футболу між олек-сандрівським «Шахтарем» і кіровоградським «Радистом» відбувся на стадіоні міста гірників. Перший тайм не приніс уеріху жодній команді. Початок другої половини гри був на бачі господарів поля. Вони більше атакують. Нарешті Олександр Куценєв забиває м'яч у ворота заводських воротарів. Гості, намагаючись уникнути поразки, все час-тніше і частіше зв'язуються у штрафному майданчику «Шах-тар». Одну з комбінацій завершив точним ударом Євгенів Перік — 1:1. А коли до кінця хвату, закінчалося п'ять хвилин кіровоградців Микола Головік зупинив свій клуб вперед. «Радист» виграв зустріч (2:1) і став володарем по-сєного трофею, здобутих шаво брати участь у розіграші Кубка України серед колективів фізкультури.

● БАСКЕТБОЛ. Три дні у Паладі спорту Світловодського заводу члених металів проходив традиційний турнір з бас-кетболу. В іграх брали участь чоловічі і жіночі команди Запорозьської, Кривого Рога, Кіровограда, Світловодська. Дев'ять груп змагання баскетболістів і баскетболісток Запорозького «Буревісника», які підібралися на вулту змагання в'єдналися команд. Другими були їхні кірово-градські одноклубники — студенти фізкультури фахового навчального педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна. Третє місце зайняли представники криворізького «Аван-тару».

● Команди другої ліги класу «А» провели ігри чергового, десятого туру чемпіонату країни з футболу. В Києві місцеві динамівці приймали євпаторійців Дніпропетровського «Шахтаря». Перемогли господарі поля з рахунком 2:0. А в трьох зустрі-ках господарів поля змігала перемогти — вони зазнали по-разки, зокрема алма-зницький «Каїрат» — від вороніко-градської «Зірки» (0:1), одеський «Юрмотор» — від дні-пропетровського «Дніпра» (1:2) і зенітградський «Зеніт» — від московського «Локомотива» (1:2).

— ПОНЕДІЛОК — 20 ЧЕРВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Повини. 9.10 — К. т. Док. те-лефільм «Ранок твій, Москва». 9.25 — К. т. Інформаційна програма. По закінченні — концерт. 12.00 — К. т. «По Франції». Кіно-програма. 13.30 — К. т. Інфор-маційна програма. По закін-ченні — концерт. 15.00 — «Пар-тійне життя». 16.20 — «Талан-ти твої, Україно». Виступає фольклорно-етнографічний ан-самбль ташю «Поділля» Амеліницького Будинку куль-тури профтехосвіти. 16.50 — «На залах республіки». 17.15 — Дні малит «Іскорка». 17.45 — Соціальний портрет колек-тиву колегіуму імені Кірова Волинського району Мико-лаївської області. 18.00 — Реклама. Оголошення. 18.30 — Прирний концерт. 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — К. т. «Дружбі народів світаємо ісе-ню». 20.45 — К. т. «На добра-ну, діти». 21.00 — «Час». 21.45 — К. т. Кінокомедія «Три плюс два». По закінчен-ні — новини.

— ВІВТОРОК — 21 ЧЕРВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Повини. 9.10 — К. т. Гімнасти-ка. 9.30 — К. т. «Виклик». Те-левистала. 11.00 — К. т. «У світі тварин». 15.00 — К. т. Док. телефільм. 15.30 — К. т. Телефільм для дітей «У мене є лев». 2 серія. 16.40 — К. т. «Зустріч з письменницею В. Чапліною». 17.00 — К. т. «Москвичі на марші п'ятиріч-ки». 17.30 — К. т. Док. теле-фільм. 19.10 — К. т. Обгово-рення проєкт Конституції СРСР. 19.20 — К. т. Фільм

«Три мушкетери». І серія. Франція — Італія. 21.00 — «Час». 21.45 — К. т. Свіає Мірєл Матіе. (Франція). 22.30 — Міжнародний турнір з фе-хтування. По закінченні — но-вини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Кінопрограма. 11.00 — К. т. Повини. 11.15 — «Рубежі 10-ї п'ятирічки». (Горлівське ви-робниче об'єднання «Стірола»). 11.35 — Ф. Лєгар. «Граф Люк-сембург». 17.00 — Мерсінно танцю. 17.30 — Кінофестиваль «Ленінський альбом». Док. фільм «Жовтень у Москві». 17.45 — Соціальний портрет колективу колегіуму імені Кі-рова Волинського району Миколаївської області. Пере-дача друга. 18.00 — Реклама. Оголошення. 18.30 — «Поезія». Патріотична лірика Бориса Олійника. 19.00 — К. т. «Ві-сті». 19.30 — «Обговорення проєкт Конституції СРСР». 19.45 — «Наві гості». Зустріч з артистами драматичного те-атру Червоноармійського чо-номорського флоту. 20.45 — «На добраніч діти». 21.00 — «Час». 21.45 — Тележурнал «Старі». По закінченні — н. т. Новини.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.